

og Brød. Det er saaledes fra § 6 i denne Forordning, at den Bestemmelse hidrører, at Affoning den første Gang ikke maa overstige en Maanedes simpelt Fængsel, hvilket svarer til, at det Unde, som efter § 6 i Forordningen af 1836 træder istedetfor Straffebøder, ikke første Gang maa overstige 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Det er fremdeles fra denne Paragraph, at Bestemmelsen om, at der derefter skal hengaae 4 Uger, inden Affoning paany kan finde Sted, hidrører, ligesom det Paafølgende, „hvorimod da det hele paaløbne Bødebøh kan fordres affonet“, svarer til Reglen i § 6. Naar der altsaa næste Gang maatte blive Spørgsmaal om Affoning, kan der ikke være Tale om at indbringe Bøder til et større Beløb end, hvad der svarer til 4 Uger, det vil sige 28 Dage, men det vil visnok overordentlig sjældent være Tilfælde, at Tvangsbøder, om hvis Affoning der kan blive Spørgsmaal, ville udgjøre et meget stort Beløb for hver Dag. Det er imidlertid dette Beløb 28 Gange, som udgjør den Sum, hvorfor Affoning næste Gang finder Sted, og naar jeg sammenholder Bestemmelsen i § 3 med § 1, hvorefter det vil sees, at et Mulctbeløb af 100 Rd. svarer til 1 Maanedes Fængsel, troer jeg, det maa indrømmes, at der praktisk neppe vil blive Spørgsmaal om en stort længere Affoningstid, naar den Paagjældende næste Gang skal affone Bøder. Jeg vil i det Hele erindre om, at den Grund, der kan være til at stille aldeles bestemte Grændser for Affoningstidens Varighed, naar Affoningsmidlet er Fængsel paa Vand og Brød, ikke er saaledes tilfælde, naar Affoningsmidlet bestaaer i simpelt Fængsel, thi Fængsel paa Vand og Brød kan ikke ubstrækkes over en vis Tid uden at blive til Barbari, hvorimod der ingenlunde kan være Tale om denne Grund for at sætte en Grændse for simpelt Fængsel. Jeg troer, at det vil være meget sjældne Tilfælde, hvor der vil blive Spørgsmaal om større Tvangsbøder end 5 Rd. pr. Dag, hvilket vil blive 140 Rd. for 4 Uger, og det vil altsaa være 5 til 6 Ugers simpelt Fængsel, hvorom der kan blive Spørgsmaal næste Gang. Jeg troer ikke, at det vil være almindeligt, men tværtimod meget sjældent, at der bliver Spørgsmaal om en saa stor daglig Tvangsbøde, men dette er

forøvrigt et Punkt, som kan blive Gjenstand for nærmere Overveelse, inden vi komme til denne Sags næste Behandling. — Det var dog navnlig den paafølgende § 4, imod hvilken det ærede Medlem udtalte sig, men jeg nægter ikke, at jeg ikke kan være enig med ham i den Anskuelse, han gjorde gjældende, at Bestemmelsen deri skulde være altsfor mild. Det er sandt nok, hvad han bemærkede, at Fængsel paa Vand og Brød fremtræder som et virksomt, ja maafløe som det eneste virksomme. Middel til at give den den Vedkommende paalagte Forpligtelse nogen større Betydning, men det maa dog erindres, at der staar udtrykkelig i § 4 i Modsetning til, hvad der indeholdes i § 1, at det Bidrag, som det er blevet paalagt den Paagjældende at betale, saavidt muligt skal indbringes hos denne, hvorimod der ifølge § 1 ikke vil blive Spørgsmaal herom. § 4 vil altsaa egentlig kun komme til Anvendelse i de Tilfælde, hvor den Paagjældende ikke har Møgel, og hvor der skal være Grund til Affoning, maa den altsaa antages at ligge i, ikke at den Paagjældende ikke vil, men i, at han ikke kan betale. Om det imidlertid skulde være ret og billigt i Tilfælde, hvor den Paagjældende Intet har og derfor ikke kan udrede det Bidrag, som er ham paalagt, at anvende et Straffebøh, som man i alle andre Forhold, baade i criminelle og i private Sager, har erkjendt at være uforholdsmæssigt haardt, vil jeg tillade mig at henstille. At det vilde være en besynderlig Anomali, om man her beholdt Affoningsmidlet Vand og Brød, medens Alle erkjende, at det ikke bør anvendes, hvor der er Tale om mindre Forbrydelser eller om Forseelser, forekommer mig at være uægteligt. Det ærede Medlem vilde gjøre gjældende, at der allerede i den nugjældende Lovgivning skulde være Data, som tydede paa, at Lovgiveren betragter Affoning af Alimentationsbidrag med større Strengthed end Affoning af Straffebøder. Jeg veed meget vel, hvortil han sigter; men den Bestemmelse, som han har havt for Die, og som har gjort det muligt at forandre Fængsel paa Vand og Brød til simpelt Fængsel i de Tilfælde, hvor den Paagjældendes særegne Stand og Stilling maatte gjøre Vand og Brødstraffen forholdsvis altsfor haard, maa anses for saa lidet stemmende med Tids-